M/s. S.C.కాంబట్ట & కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, బాంబే

వర్సెస్

ది కమీషనర్ ఆఫ్ ఎక్సెస్ప్రాఫిట్స్టాక్స్, బాంబే

[జె.ఎల్.కపూర్, ఎమ్.హిదయతుల్లా మరియు జె.సి.షా, న్యాయమూర్తులు]

అదనపు లాభాల పన్ను – అసెస్మెంట్ – థియేటర్ మరియు రెస్టారెంట్ అమ్మకం – గుడ్విల్ – విలువ – గణన సూత్రం – అదనపు లాభాల పన్ను చట్టం, 1940 (XV ఆఫ్ 1940).

అప్పీలుదారు వివిధ వ్యాపారాలను కొనసాగించాడు మరియు వాటిలో ఒకటి థియేటర్ మరియు రెస్టారెంట్ను నిర్వహించడం. అక్టోబరు, 1943లో, ఏప్రిల్, 1944 నుండి ఇచ్చిన లీజు ప్రకారం థియేటర్ ప్రాంగణాన్ని ఉపయోగిస్తున్న అనుబంధ సంస్థను ఏర్పాటు చేశారు. అదనపు లాభాల పన్ను కోసం రెండు కంపెనీల మూలధనాన్ని వర్కౌట్ చేయడంలో , అనుబంధ సంస్థ యొక్క మూలధనంలో భాగంగా గుడ్విల్ కోసం ఐదు లక్షల రూపాయల క్లెయిమ్ పరిగణనలోకి తీసుకోబడలేదు.

బదిలీ తేదీలో సహేతుకమైనదని భావించిన ట్రిబ్యునల్ గుడ్విల్ విలువను అనుమతించాలని హైకోర్టుకు సూచించింది. ఆ తర్వాత ట్రిబ్యునల్ సబ్సిడరీ కంపెనీకి సైట్ యొక్క లీజు-హోల్డ్ విలువను మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకుంది , మరియు థియేటర్ యొక్క వ్యాపారం ద్వారా ఎటువంటి గుడ్ విల్ పొందలేదని మరియు నిర్మాణ స్థలానికి సంబంధించి ఏదైనా గుడ్విల్ ఉందని నిర్ధారణకు వచ్చారు మరియు గుడ్విల్ విలువ రెండు లక్షల రూపాయలుగా అంచనా వేశారు. సెక్షన్లు 66(1) మరియు 66(2) ప్రకారం అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 21ని ట్రిబ్యునల్ మరియు హైకోర్టు తిరస్కరించడంతో , అప్పీలుదారులు ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలుకు వచ్చారు.

వ్యాపారం యొక్క గుడ్విల్ ను విస్తృత మార్గంలో పరిగణించాల్సిన అవసరం ఉందని పేర్కొంది. ఇది వివిధ పరిస్థితులపై లేదా వాటి కలయికపై ఆధారపడి ఉంటుంది.స్వభావం , స్థానం, సేవ, వ్యాపారం యొక్క స్థితి , దానిని నడుపుతున్న వారి నిజాయితీ , మరియు పోటీ లేకపోవడం మరియు అనేక ఇతర అంశాలు వ్యక్తిగతంగా లేదా కలిసి గుడ్విల్ ను సృష్టించాయి , అయినప్పటికీ స్థానికత ఎల్లప్పుడూ

గణనీయమైన పాత్ర పోషిస్తుంది. స్థానికతను మార్చండి , మరియు గుడ్‌విల్ కోల్పోవచ్చు కానీ అది అంతా కాదు. కస్టమ్‌ను ఆకర్షించే శక్తి ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ ఇతర కారకాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది.

తక్షణ సందర్భంలో , ఈరోస్ థియేటర్ మరియు రెస్టారెంట్ లిమిటెడ్ యొక్క గుడ్విల్ చట్టం ప్రకారం లెక్కించబడిందా లేదా అనే ప్రశ్న తలెత్తింది.

క్రట్‌వెల్ v. లై , (1810) 17 ves. 335 , ట్రెగో v. హంట్, (1896) A.C.7(H.L.), ఇన్‌ల్యాండ్ రెవెన్యూ కమిషనర్లు v. ముల్లర్ & కంపెనీ యొక్క మార్గరిన్ , లిమిటెడ్, 1901 A.C.217 (H.L.), డేనియల్ v. ఫెడరల్ కమీషనర్ ఆఫ్ టాక్సేషన్, (1928) 42 C.L.R.296 మరియు ఫెడరల్ కమీషనర్ ఆఫ్ టాక్సేషన్ v. విలియమ్సన్, (1943) 67 C.L.R. 561, చర్చించారు.

సివిల్ అప్పిలేట్ అధికార పరిధి: సివిల్ అప్పీల్స్ నెం.776 మరియు 777 ఆఫ్ 1957.

1956 నాటి ఆదాయపు పన్ను దరఖాస్తు నం.48లో బొంబాయి హైకోర్టు సెప్టెంబరు 25 , 1956 నాటి తీర్పు మరియు ఆర్డర్ నుండి ప్రత్యేక సెలవు ద్వారా అప్పీలు ;మరియు ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ యొక్క మార్చి 17 , 1954 నాటి తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు నుండి ,బొంబాయి, E.P.T.A లో వరుసగా నం.757, 903 మరియు 944/1948-49.

ఎ.వి.విశ్వనాథ శాస్త్రి మరియు జి. గోపాలకృష్ణన్, అప్పిలెంట్ల కోసం

ఎ.ఎన్. కృపాల్ మరియు డి. గుప్త, ప్రతివాది కోసం

1960. నవంబర్ 30. కోర్టు తీర్పు వెలువరించింది

హిదాయతుల్లా, J. – భారతీయ ఆదాయపు పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 66(2) మరియు ఆదాయపు పన్ను అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్, బాంబే, ఉత్తర్వు కింద ఒక పిటిషన్‌ను తిరస్కరిస్తూ బాంబే హైకోర్టు ఇచ్చిన ఉత్తర్వుపై ప్రత్యేక సెలవుతో కూడిన రెండు అప్పీళ్లు ఇవి. దీనికి సంబంధించి హైకోర్టులో పిటిషన్ వేశారు. M/s.S.C.కాంబట్ట & కంపెనీ ప్రైవేట్ లిమిటెడ్, బాంబే, ఈ అప్పీళ్లను దాఖలు చేశారు మరియు కమీషనర్ ఆఫ్ ఎక్సెస్ ప్రాఫిట్స్ టాక్స్, బొంబాయి ప్రతివాది.

మేము ఈ అప్పీళ్లలో మూడు ఛార్జ్ చేయదగిన అకౌంటింగ్ పీరియడ్‌లతో ఆందోళన చెందుతున్నాము, ఒక్కొక్కటి వరుసగా డిసెంబర్ 31న ముగుస్తుంది , సంవత్సరం, 1943తో మొదలై, 1945 సంవత్సరంతో ముగుస్తుంది.

అప్పీలుదారులు వివిధ వ్యాపారాలను కొనసాగిస్తున్నారు మరియు **ఈరోస్ థియేటర్ మరియు రెస్టారెంట్** అని పిలువబడే థియేటర్ మరియు రెస్టారెంట్‌ను నిర్వహించడం అటువంటి వ్యాపారాలలో ఒకటి. అక్టోబరు , 1943లో, ఈరోస్ థియేటర్ అండ్ రెస్టారెంట్ , లిమిటెడ్ అనే అనుబంధ కంపెనీ ఏర్పడింది. అనుబంధ కంపెనీ యొక్క చెల్లింపు మూలధనం రూ.7 ,91,100, ఒక్కొక్కటి రూ.100 చొప్పున 7,911 షేర్లుగా విభజించబడింది.అనుబంధ కంపెనీ స్వాధీనం చేసుకున్న ఆస్తులు , గుడ్‌విల్, స్టాక్-ఇన్-ట్రేడ్ మరియు బుక్ అప్పుల కోసం 7,901 షేర్లు అప్పిలేంట్ కంపెనీకి కేటాయించబడ్డాయి మరియు మిగిలిన 10 షేర్లు కాంబట్టా కుటుంబానికి చెందినవి. బదిలీ చేయబడిన ఆస్తులు ఈ క్రింది విధంగా ఉన్నాయి:

ఆస్తులు:

ఆస్తులు బదిలీ చేయబడ్డాయి	...	రూ.1,28,968
స్టాక్-ఇన్-ట్రేడ్	...	రూ. 40,000
పుస్తక అప్పులు	...	రూ. 100

		రూ.1,69,068

అవి రూ.6,21,032/- మూలధన నిల్వతో కలిపి రూ.7 ,90,100/- గా ఉన్నాయి. అనుబంధ కంపెనీ పుస్తకాలలో, వాటా మూలధన ఖాతా ఈ క్రింది విధంగా విడిగా చూపబడింది:

రూ.2,50,000 వివిధ ఆస్తుల ఖాతాలో డెబిట్ చేయబడింది.

రూ.5,00,000 గుడ్‌విల్ ఖాతాలో డెబిట్ చేయబడింది.

రూ. 40,000 స్టాక్-ఇన్-ట్రేడ్ ఖాతాలకు డెబిట్ చేయబడింది.

రూ. 100 పుస్తక రుణాల ఖాతాకు డెబిట్ చేయబడింది.

అప్పిలెంట్ల ఖాతా పుస్తకాలలో విడిగా చూపబడకుండా, అనుబంధ కంపెనీ ఖాతాలలో మాత్రమే మంచి సంకల్పం చూపబడినట్లు కనిపిస్తుంది.అదనపు లాభాల పన్ను కోసం రెండు కంపెనీల మూలధనాన్ని రూపొందించడంలో, అనుబంధ కంపెనీ మూలధనంలో భాగంగా రూ.5,00,000 /- గుడ్‌విల్‌గా క్లెయిమ్ చేయబడింది.అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 8(3) వర్తిస్తుందని డిపార్ట్‌మెంట్ మరియు ట్రిబ్యునల్ రెండూ పేర్కొన్నాయి ;మరియు మూలధనంని రూపొందించడంలో గుడ్‌విల్ని పరిగణనలోకి తీసుకోలేదు.ట్రిబ్యునల్ కేసును చెప్పడానికి నిరాకరించింది , అయితే ఈ క్రింది విధంగా రూపొందించబడిన రెండు ప్రశ్నలపై సూచన చేయాలని హైకోర్టు ఆదేశించింది:

“(1) కేసు వాస్తవాలపై, అప్పిలేట్ ట్రిబ్యునల్ అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 8(3)ని వర్తింపజేయడంలో సరైనదేనా?

(2) మదింపుదారుడి వ్యాపారంలో ఉపయోగించిన మూలధనం యొక్క గణనలో , ట్రిబ్యునల్ గుడ్‌విల్ విలువ లేదా దానిలోని ఏదైనా భాగాన్ని చేర్చకుండా తప్పు చేసిందా?"

హైకోర్టు తన తీర్పు మరియు ఉత్తర్వు ద్వారా మొదటి ప్రశ్నకు ప్రతికూలంగా మరియు రెండవది సానుకూలంగా సమాధానం ఇచ్చింది. అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 8లోని సబ్-సెక్షన్ (5) సబ్ సెక్షన్ (3) వర్తించదని పేర్కొంది. అందువల్ల, "బదిలీ తేదీలో ట్రిబ్యునల్ సహేతుకమైనదిగా భావించే గుడ్‌విల్ విలువను అనుమతించాలి" అని పేర్కొంది.

ఈ అంశం మళ్లీ ట్రిబ్యునల్‌కు వెళ్లినప్పుడు , మూడు అఫిడవిట్లు మరియు ఆర్కిటెక్ట్‌ల సంస్థ ద్వారా వాల్యుయేషన్ నివేదిక దాఖలు చేయబడింది.గుడ్ విల్ , ఆర్కిటెక్ట్ ల నివేదిక ప్రకారం రూ.25 లక్షలు. అనుబంధ కంపెనీ 1944 నవంబర్ 20న మంజూరు చేసిన లీజు ప్రకారం , ఏప్రిల్ 1, 1944 నుండి మూడేళ్లపాటు నెలకు రూ.9,500/- అద్దెపై ఈ స్థలాన్ని ఉపయోగిస్తోందని ఇక్కడ పేర్కొనవచ్చు. థియేటర్ వ్యాపారం ద్వారా ఎలాంటి గుడ్‌విల్ పొందలేదని , ఆ సథ్లానికి, నిర్మాణానికి సంబంధించిన గుడ్ విల్ ఏమైనా ఉందని ట్రిబ్యునల్ నిర్దారణకు వచ్చింది. హైకోర్టు సూచించిన విధంగా అనుబంధ కంపెనీని బదిలీ చేసిన తేదీలో గుడ్‌విల్‌పై ఏ విలువను నిర్ణయించాలో వారు పరిశీలించారు. వారు తమ

నిర్ణయాలకు చేరుకోవడంలో కొన్ని అంశాలను పరిగణనలోకి తీసుకున్నారు.వారు మొదట వ్యాపారం యొక్క సంపాదన సామర్థ్యాన్ని పరిగణించారు మరియు 1942కి ముందు వ్యాపారం లాభాలను ఆర్జించలేదని మరియు ఈరోస్ థియేటర్ మరియు రెస్టారెంట్ పేరు స్వతహాగా ఎటువంటి గుడ్ విల్ కలిగి లేదని భావించారు. అందువల్ల, ఈరోస్ థియేటర్ మరియు రెస్టారెంట్ లిమిటెడ్‌కు ధర్మకర్తలు ఇచ్చిన లీజుకు అనుబంధించబడిన ఏకైక గుడ్‌విల్ అని వారు భావించారు , మరియు సబ్సిడరీ కంపెనీకి లీజు విలువగా గుడ్‌విల్‌ను లెక్కించి , మెటీరియల్ సమయంలో ఈరోస్ థియేటర్ అండ్ రెస్టారెంట్ లిమిటెడ్ చేతిలో ఉన్న గుడ్‌విల్ విలువకు రూ.2 లక్షలు ఉదారమైన అంచనా అని వారు భావించారు.

అదనపు లాభాల పన్ను చట్టంలోని సెక్షన్ 21తో చదివిన సెక్షన్లు 66(1) మరియు 66(2) కింద పిటిషన్లు వరుసగా ట్రిబ్యునల్ మరియు హైకోర్టు ద్వారా తిరస్కరించబడ్డాయి ; కానీ అప్పీలుదారులు ఈ కోర్టు నుండి ప్రత్యేక సెలవు పొందారు మరియు ఈ అప్పీళ్లను దాఖలు చేశారు.

మా అభిప్రాయం ప్రకారం , ఈరోస్ థియేటర్ మరియు రెస్టారెంట్ లిమిటెడ్ యొక్క గుడ్విల్ చట్టం ప్రకారం లెక్కించబడిందా అనే విషయంలో చట్టం యొక్క ప్రశ్న తలెత్తింది.ట్రిబ్యునల్ సబ్సిడరీ కంపెనీకి సైట్ యొక్క లీజు హోల్డ్ యొక్క విలువను మాత్రమే పరిగణనలోకి తీసుకున్నట్లు కనిపిస్తోంది మరియు వ్యాపారం యొక్క గుడ్‌విల్‌ను రూపొందించడానికి వెళ్ళే ఇతర పరిశీలనలను తిరస్కరించింది. ఎటువంటి సందేహం లేదు, ***క్రట్‌వెల్ V. లై (1810) 17 Ves. 335. 346,*** లార్డ్ ఎల్డన్, L.C. గుడ్విల్ "పాత కస్టమర్లు పాత ప్రదేశాన్ని ఆశ్రయించే సంభావ్యత కంటే ఎక్కువ ఏమీ లేదు" అని గమనించారు. లార్డ్ ఎల్డన్ ఇచ్చిన వివరణ ఎల్లప్పుడూ చాలా ఇరుకైనదిగా పరిగణించబడుతుంది.వ్యాపార స్వభావాన్ని బట్టి ఈ విషయాన్ని పరిగణించాలి , ఎందుకంటే పబ్లిక్ ఇన్ మరియు భారీ డిపార్ట్‌మెంటల్ స్టోర్‌ల గుడ్‌విల్ ఒకే సూత్రాలపై లెక్కించబడదు. ఈ విషయాన్ని హౌస్ ఆఫ్ లార్డ్స్ రెండు సందర్భాల్లో పరిగణించింది. ***ట్రెగో V. హంట్ (1896) A.C.7 (H.L.). కేసు***లో మొదటి కేసు , మునుపు ఇవ్వబడిన అన్ని నిర్వచనాలు పరిగణించబడ్డాయి ,మరియు లార్డ్ మాక్‌నాగ్టెన్ "సంస్థ యొక్క ఖ్యాతి మరియు అనుసంధానం యొక్క మొత్తం ప్రయోజనం , ఇది సంవత్సరాలుగా నిజాయితీగా పని చేయడం ద్వారా లేదా విలాసవంతమైన డబ్బు ఖర్చు ద్వారా సంపాదించి ఉండవచ్చు" అని గమనించాడు. ***ఇన్‌ల్యాండ్ రెవెన్యూ కమీషనర్లు V. ముల్లర్ & కంపెనీ యొక్క మార్గరిన్ లిమిటెడ్ (1001) A.C. 217 (H.L.)***

కేసులో నివేదించబడిన తదుపరి సందర్భంలో , pp.223 మరియు 224లో **లార్డ్ మాక్‌నాగ్టెన్** ఈ క్రింది పరిశీలనలు చేసారు:

"గుడ్‌విల్ అంటే ఏమిటి ? ఇది వర్ణించడం చాలా సులభం , నిర్వచించడం చాలా కష్టం.ఇది వ్యాపారం యొక్క మంచి పేరు , కీర్తి మరియు కనెక్షన్ యొక్క ప్రయోజనం మరియు ప్రయోజనం.ఇది ఆచారాన్ని తీసుకువచ్చే ఆకర్షణీయమైన శక్తి. పాత–స్థాపిత వ్యాపారాన్ని దాని మొదటి ప్రారంభంలో కొత్త వ్యాపారం నుండి వేరుచేసే ఒక విషయం ఇది.........అన్ని రకాల గుడ్‌విల్‌కు సంబంధించిన ఒక లక్షణం ఉంటే అది స్థానికత యొక్క లక్షణం.గుడ్‌విల్‌కి స్వతంత్ర ఉనికి లేదు. అది స్వతహాగా మనుగడ సాగించదు. ఇది తప్పనిసరిగా వ్యాపారానికి జోడించబడాలి.వ్యాపారాన్ని నాశనం చేయండి మరియు దానితో గుడ్‌విల్ నశిస్తుంది , అయినప్పటికీ అంశాలు మిగిలి ఉండవచ్చు , అవి బహుశా సేకరించి మళ్లీ పునరుద్ధరించబడతాయి. "

ఈ రెండు కేసులు మరియు ఇతరులు రెండు ఆస్ట్రేలియన్ కేసులలో పరిగణించబడ్డాయి. మొదటిది ***డేనియల్ V. ఫెడరల్ కమీషనర్ ఆఫ్ టాక్సేషన్ (1928) 42 C.L.R. 296***, ఇక్కడ, **నాక్స్, C.J.**గమనించారు:

"ఇది ప్రాంగణంలో పూర్తిగా మరియు తప్పనిసరిగా విడదీయరానిదని లేదా ప్రత్యేక విలువను కలిగి ఉండదని చెప్పలేము , అయితే, ప్రాథమికంగా అది ప్రాంగణానికి అనుబంధంగా పరిగణించబడవచ్చు మరియు దాని విలువ ఏదైనప్పటికీ , పరిగణించబడాలని నా అభిప్రాయం. ప్రాంగణం యొక్క విలువను పెంచడంగా".

.***ఫెడరల్ కమీషనర్ ఆఫ్ టాక్సేషన్ V. విలియమ్సన్ (1943) 67 C.L.R. 561***, **రిచ్, J.**లో నివేదించబడిన రెండవ సందర్భంలో, p.564లో ఈ క్రింది విధంగా గమనించబడింది:

"అందుకే ఏదైనా సందర్భంలో గుడ్‌విల్ యొక్క స్వభావాన్ని నిర్ణయించడానికి , అటువంటి వ్యాపారం అంతర్గతంగా ఆకర్షించే అవకాశం ఉన్న వ్యాపార రకాన్ని మరియు కస్టమర్ రకాన్ని పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అవసరం , అలాగే చుట్టుపక్కల పరిస్థితులను పరిగణనలోకి తీసుకోవడం అవసరం. వ్యాపారం అనేది దాని స్థానికతకు , కొంత భాగాన్ని నిర్వహించే విధానం మరియు దానిని నిర్వహించే వారి వ్యక్తిత్వానికి మరియు కొంత భాగం పోటీ యొక్క సంభావ్యతకు సూచించదగిన ఒక

మిశ్రమ విషయం, అనేక మంది వినియోగదారులు మిశ్రమ ఉద్దేశ్యాలతో ప్రేరేపించబడటంలో సందేహం లేదు. వారి ఆచారాన్ని ప్రస్తావిస్తూ".

ఎర్ల్ జోవిట్ డిక్షనరీ ఆఫ్ ఇంగ్లీష్ లా, 1959 ఎడిషన్‌లో, "గుడ్‌విల్" ఈ విధంగా నిర్వచించబడింది:

"వ్యాపారం యొక్క గుడ్‌విల్ అనేది ఒక నిర్దిష్ట ఇంట్లో , లేదా ఒక నిర్దిష్ట వ్యక్తి లేదా సంస్థ ద్వారా లేదా నిర్దిష్ట ట్రేడ్ మార్క్ లేదా ట్రేడ్ నేమ్‌ను ఉపయోగించడం వల్ల కొంత కాలం పాటు నిర్వహించడం వల్ల కలిగే ప్రయోజనం".

వ్యాపారం యొక్క గుడ్‌విల్ వివిధ పరిస్థితులపై లేదా వాటి కలయికపై ఆధారపడి ఉంటుందని కనుక ఇది చూడవచ్చు. స్థానం , సేవ, వ్యాపారం యొక్క స్థితి , దానిని నడుపుతున్న వారి నిజాయితీ , మరియు పోటీ లేకపోవడం మరియు అనేక ఇతర అంశాలు వ్యక్తిగతంగా లేదా కలిసి గుడ్‌విల్‌ను ఏర్పరుస్తాయి, అయినప్పటికీ స్థానికత ఎల్లప్పుడూ గణనీయమైన పాత్ర పోషిస్తుంది.ప్రాంతాన్ని మార్చండి మరియు గుడ్‌విల్ కోల్పోవచ్చు.అదే సమయంలో స్థానికత అంతా ఇంతా కాదు.కస్టమ్‌ను ఆకర్షించే శక్తి ఒకటి లేదా అంతకంటే ఎక్కువ ఇతర కారకాలపై ఆధారపడి ఉంటుంది. థియేటర్ లేదా రెస్టారెంట్ విషయంలో, ఏమి అందించబడుతుంది , సేవ ఎలా నడుస్తుంది మరియు పోటీ ఏమిటి అనేవి కూడా గుడ్‌విల్‌కు దోహదం చేస్తాయి.

పైన పేర్కొన్నదాని ప్రకారం , ధర్మాసనం చేసిన దానికంటే గుడ్‌విల్‌న్ని చాలా విస్తృతంగా పరిగణించాల్సిన అవసరం ఉందని స్పష్టంగా తెలుస్తుంది.ఈ కేసులో న్యాయపరమైన ప్రశ్న తలెత్తింది మరియు మా అభిప్రాయం ప్రకారం , హైకోర్టు దీనిపై కేసును తెలియజేయమని ట్రిబ్యునల్‌ని ఆదేశించి ఉండాలి.

1957 యొక్క సివిల్ అప్పీల్ నం.776 అనుమతించబడింది. హైకోర్టు తగిన ప్రశ్నను రూపొందిస్తుంది మరియు ట్రిబ్యునల్ నుండి కేసు యొక్క ప్రకటనను కోరుతుంది మరియు చట్టానికి అనుగుణంగా ప్రశ్నను నిర్ణయిస్తుంది. ఈ అప్పీల్ ఖర్చులు ప్రతివాది భరించాలి ; కానీ హైకోర్టులో ఖర్చులు ఫలితానికి కట్టుబడి ఉంటాయి.1957లోని సివిల్ అప్పీల్ నెం.777లో ఎలాంటి ఆర్డర్ ఉండదు.

C.A.No.776 of 1957 అనుమతించబడింది.